

sætte igjennem. Det kan altsaa vel indvendes imod hvad jeg her siger, men det er et enkelt Tilfælde, og jeg har det Haab — og jeg troer, at Mange af dem, som staae udenfor Salen, haabe det Samme —, at disse Forviklinger ikke ere større, end at det danske Folk, naar vi see paa Sagen med en temmelig stor Tillid, vistnok ogsaa vil komme ud over Forviklingerne; men ville vi ikke have den Tillid, da kan der skædes Forviklinger, som maaskee kunne lede til noget Bærrer. Hvad jeg hermed mener, grunder sig paa en Tanke, som maaskee er urigtig. Jeg har nemlig opfattet Stillingen saaledes, som om de venstrebende Magter, der have hjulpet os ud over den sidste Crisis, saa godt som have lovet at opretholde og garantere Danmark indtil Elben, og at de, naar vi vise, at vi mene det ærligt med Danmark indtil Elben, vistnok ogsaa ville beskytte os, om de saakaldte Slesvig-Holstenerere paa en beleiligt Tid, ved et Røre i Europa, skulde faae isfnde, nok engang at byde det danske Folk til Kamp. Denne Beskyttelse skulle vi ikke let bortvise, og jeg kan derfor ikke Andet end af mit oprigtige Hjerte ønske, at denne Lov ikke skal blive forkastet, thi derved vilde vi vise Mistillid.

Lehmann: Maa jeg bede om Ordet for at gjøre en personlig Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

Lehmann: Jeg haaber, at jeg ikke behøver at forsikre den ærede Formand om, at hvis jeg om en anden Sag har brugt en saadan spøgelseslignende Uttring, som den, der her er bleven antydet, saa er den af ligesaa privat Natur, som den, der blev citeret som falden udenfor Salen. Hvis jeg ved mit Blik skulde have foranlediget den ærede Taler til at tage Ordet her, saa er det i alt Fald mig uvit- terligt.

C. C. Møller: Jeg tillod mig ved denne Sags første Behandling at yttre, at vi vist ikke skulde forhaste os med at forlægge Toldgrændsen fra Eideren til Elben, og det maatte da naturligviis glæde mig at see, at Udvalgets Fleertal er kommet til den samme Erkjendelse (Hør!), at 6 af 7 ere komne til den samme Overbeviisning, at vi

ikke skulle forhaste os, at vi ikke skulle gjøre det for Dieblicket. Thi ligesaa overbeviist, som jeg er om, at vi bør gjøre det, ligesaa overbeviist er jeg om, at vi ikke bør gjøre det nu, at vi først skulle indhente Holsteens Erklæring i den Henseende, at vi først skulle give Ngt. paa, hvad der yttres sig ogsaa fra den Side. Der er af den ærede Finantsminister blevet yttret, at det gik meget let med at flytte Grændsen fra Kongeaen til Eideren, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at hvor meget jeg end erkjender hans Fortjeneste af denne Sag og den Mands, der virkede saa trofast med ham, saa er der dog Banfælsgheder i dette foreliggende Spørgsmaal, der ikke fandtes den Gang; Slesvig har intet fremmed Enclave indenfor sine Grændser, saaledes som Holsteen, nemlig Fyrstendømmet Gutin; Slesvig har ingen stor By, der er saa godt som sammenbygget med en fremmed stor Handelsstad, saaledes som Holsteen har, nemlig Altona; Slesvig har en meget kortere Grændsestrækning, og et bedre afstøkket Grændsefjæl i Eideren, og endeligen forbigik vi Ingen ved at optage Slesvig i den danske Toldforbindelse. Ved at optage Holsteen ville vi forbigaae Lauenborg, der, skjøndt et tydskt Hertugdømme, er forenet med Danmark, og har den samme Ret til at være forenet med Danmark i et fælles Toldforbund. Jeg indseer i Sandhed ikke, dersom det er godt at være optaget i den danske Toldforening, hvorfor dette Gode ikke skulde tilkomme Lauenborg, der ved Oprørets Begyndelse var os trofast hengiven, der ikke tillod sine Tropper at gjøre fælles Sag med Oprørerne; der ikke indsendte sine Penge til Oprørets Kasse. Jeg veed i Sandhed ikke, hvorfor Lauenborg skulde udelukkes, og det har undret mig meget, at det høie Ministerium har talt om, at Heelstaten var fir og færdig, naar Holsteen blev optaget i Toldforbindelsen, og saaledes har forbigaaet Lauenborg. Jeg forstaaer ikke, at Lauenborg har forskyldt denne Udelukkelse, idetmindste troer jeg, at Lauenborgs Trofskab mindes i danske Hjertes (Hør! Ja!). Den ærede Finantsminister har yttret, at man skal gribe Leiligheden, men jeg har erfaret, at den ærede Finantsminister ikke har det Begreb